

GAZETA LWOWSKA.

Z Dodatkiem tygodniowym i Dziennikiem urzędowym codziennym, tudzież Rozmaitościami co środy, kosztuje w prenumeracji: Bez poczty: kwartalnie 3 złr. 45 kr., miesięcznie 1 złr. 20 kr. Z pocztą: kwartalnie 4 złr. 30 kr., miesięcznie 1 złr. 35 kr. - Inscrycja od wiersza w półkolumnie (drukem garmont) po raz pierwszy 4 kr., następnie po 2 kr. m. k.

Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

PRZEGLĄD.

Monarchya Austryacka. — Ameryka. — Hiszpania. — Anglia. — Francya. — Belgia. — Niemce. — Rosya. — Księstwa Naddunajskie. — Turcya. — Egipt. — Z teatru wojny. — Doniesienia z ostatniej poczty. — Wiadomości handlowe. — Kronika.

MONARCHYA AUSTRYACKA.

Sprawy krajowe.

Lwów, 27. października. Jego cesarzewiczowska Mość Arksiążę Karol Ludwik wyjechał wczoraj na kilka dni w Samborskie i Stryjskie, zwiedzić karpackie podgórze i zapoznać się bliżej z położeniem, stanem i stosunkami kraju tego, w którym upodobał sobie obracć mieszkanie. Z chlubą szczyci się obywatel, że ziemia ta znalazła upodobanie w oczach dostojnego Brata Monarchy naszego i z wdzięcznością składa mu dzięki, że osobiście dopatrywać raczy właściwości pożytku u mieszkańców tego kraju. — Towarzyszy podróży Arcyksięcia JE. Pan Namiestnik JW. Hr. Agenor Gołuchowski i jego niespracowanej gorliwości winien kraj, że ziemia nasza znalazła względy w łasce Cesarza i upodobanie u Jego Cesarzewiczowskiej Mości.

(Korespondencya z Wiednia do gazety augsburskiej.)

Wiedeń, 17. października. Odpowiedź Prus na notę austryacką z d. 30. września nadeszła tu wczoraj, a hrabia Arnim zakomunikował ją hrabi Buol. Słychać, że Prusy trzymają się stale polityki swojej. Odnosny dokument jest bardzo obszerny i skreślony, zresztą w tonie pojednawczym. Jak się dowiaduje, przestali tu już także niektóre rządy niemieckie odpowiedź na okólnik hrabi Buol z d. 30. września wydany względem znanej noty do rządu pruskiego. — Z teatru wojny w Krymie niesłychać nic nowego. Z-nad granicy polskiej donoszą, że Rosya rozwija największą czynność i gorliwość. Z nadzwyczajną szybkością dla kraju niemającego ani kolei żelaznych ani gościńców ściągają wojska z głębi państwa na granicę. Oprócz wiadomego ustawienia wojsk na zachodniej granicy Galicyi, które może będzie ściągnięte na Wołyń do Bessarabii dla lepszego zastąpienia tej prowincyi i Nowo-Rosyi, przybędą do Dubna dwa sztaby, do Radziwiłowa jeden sztab i główna kwatera do Zytomirza, który leży o kilka mil od Berdyczowa i prawie w połowie drogi między naszą granicą. Budowa szańców pod Kijowem, który z trzech stron otoczony Dnieprem, a oprócz tego silnie ufortyfikowany, zbliża się do ukończenia.

(A. a. Z.)

Ameryka.

(Sprawozdanie jenerała Yanez o skazaniu i straceniu hrabi Raousset Boulbon.)

Mexykański dziennik „Diario-official“ ogłasza następujące sprawozdanie jenerała Yanez o skazaniu i straceniu hrabi Raousset Boulbon:

Excelencyo!

Na odbytem dnia 9. sierpnia pod przewodnictwem jenerała Domingo Ramirez de Arellado posiedzeniu sądu wojennego składającego się z kapitanów Antonio Mendoza, Juan B. Navarro, Domingo Dufoo, Julio Gomez, Venceslae Dominiguez i Isidoro Campos przedłożono według form legalnych proces przeciw hrabi Gaston de Raousset Boulbon. Rada wojenna wysłuchawszy obronę i usprawiedliwienie obżalowanego i dopełniwszy legalnych formalności, skazała go jednogłośnie na śmierć przez rozstrzelanie.

Potwierdziwszy wyrok wydałem dnia 10. rozkaz, ażeby dnia 12. o szóstej godzinie rano spełniono wyrok i równocześnie nakazałem, ażeby delinkwenta natychmiast wystawiono w kaplicy.

Przez cały czas pobytu jego w kaplicy dawano mu wszelką pomoc, jakiej wymagało jego położenie.

Zrobił testament, rozporządził według upodobania wszystkimi w swem posiadaniu będącymi przedmiotami, pisał kilka listów, rozmawiał z jednym z swych rodaków, z swym obrońcą i z francuskim wice-konzulem, któremu poruczył część swych ostatnich dyspozycyi. Pozwolono mu wszystko, co się tylko dało pogodzić z ludzkością i prawem. Proboszcz portu ksiądz Vicente Aviedo dysponował go na śmierć.

W sobotę dnia 22. stanęła rano załoga placu pod bronią. — Część wojska ustawiona była w pobliżu placu stracenia, druga część stała w rynku.

Wszystko tak było urządzone, ażeby aktowi sprawiedliwości narodu nadać należyta uroczystość. Skazanego przywieziono pod liczną eskortą na plac stracenia, gdzie po dokonaniu wszystkich legalnych formalności spełniono wyrok, a hrabia Gaston de Raousset Boulbon został rozstrzelany; umarł z wielką odwagą, przejęty skruczą Chrześcianina. Zwłoki pogrzebano na cmentarzu portowym w ziemi poświęcanej.

Guaymas, 19. sierpnia 1854.
Jose Maria Yanez. (Abb. W. Z.)

(Traktat argentyński z Francją potwierdzony.)

Do Monitora piszą z Buenos - Ayres z 17. sierpnia: „Jenerał Urquiza uznał uroczyste na żądanie posła francuskiego ważność zawartej 29. października 1840 między Francją i byłą republiką argentyńską konwencji dla 13 prowincyi, których jest prezydentem. Jenerał Urquiza polecił okólnikiem gubernatorom tych 13 prowincyi, ażeby w okręgach swoich przestrzegali ścisłego dopełnienia umowy będącej rękojmią dla interesów francuskich. Według tego więc rozporządzenia przysługując będą obywatelom francuskim takie same prawa, jak narodom najwięcej uwzględnionym.

(Zeit.)

Hiszpania.

(Poczta Madrycka. — Mianowanie prezydenta trybunału. — Powściągnięcie zaburzeń publicznych. — Demokratyczne spiski. — Deputacya Sewilska.)

Madryt, 13. października. Jej Mość Królowa mianowała byłego ministra spraw wewnętrznych Solarino Caldero Collantes, prezydentem zaprowadzonego królewskim dekretem z dnia 7. sierpnia trybunału administracyjnych spraw spornych.

Według doniesień różnych dzienników przedsięwzięło ministerium nanowo silne środki ostrożności na przytłumienie w zarodzie powstania malkontentów, a mianowicie także niejkiej części milicyi narodowej, co mu się nawet powiodło; gdyż dotychczas niezaszło w stolicy żadne zaburzenie spokojności publicznej.

Dziennik *Epoca* zapewnia, że rząd otrzymał z Anglii i Francyi depesze, w których odkryto plan demokratycznego spisku, rozgałęzionego po całym półwyspie i kierowanego po większej części przez cudzoziemców.

Do Madrytu przybyła z Sewilli deputacya gwardyi narodowej dla protestowania przeciw nakazanemu przez ministra spraw wewnętrznych rozwiązaniu jej, utrzymując, że tylko 140 jej członków było przyczyną tamtejszych zaburzeń spokojności publicznej.

— 14. października. Skarb zaczął już wypłacać zaległe raty miesięczne. W dzień urodzin Jej Mości Królowej wypuszczono na wolność 50 osób aresztowanych za udział w wypadkach dnia 28go sierpnia.

(W. Z.)

Paryska prywatna depesza z Madrytu donosi pod dniem 16go października:

Gazeta Madrycka ogłosiła królewskie rozporządzenie względem kredytów potrzebnych na zapłacenie długu wrześniowego. — W Kastylii zaszły z przyczyny wywozu zboża niejkie zaburzenia spokojności publicznej.

Anglia.

(Stan wojennej marynarki angielskiej.)

Najnowszy zeszyt wychodzącego w Tryeście pisma „Marine-zeitschrift“ zawiera według doniesień z Wiednia z 23. października dokładną wiadomość o terażniejszym stanie wojennej marynarki angielskiej. Do ważniejszych szczegółów należą następujące:

Etat ogólny uzbrojonych lub gotowych już okrętów. Okrętów żaglowych 6 o 120 działach, 1 o 116 d., 3 o 100 d., 4 o 90 d., 5 o 80 d., 5 o 70 d., 6 o 50 d., 9 o 40 d., 10 o 20 d., 19 o 10 d., 33 o mniej niż 10ciu działach, i 17 bez żadnych dział.

Paropływow: 1 o 131 d., 2 o 120 d., 1 o 101 d., 9 o 90 d., 1 o 80 d., 1 o 70 d., 4 o 60 d., 2 o 50 d., 1 o 46 d., 4 o 30 d., a wszystkie ze śrubą; dalej 4 śrubowych i 3 kolejnych paropływow, 11 paropływow śrubowych i 6 kolejnych paropływow o 10 do 20 działach, 15 śrubowych i 61 kolejnych paropływow o mniej niż 10 działach, 1 śrubowy paropływ i 16 kolejnych paropływow bez żadnych dział.

W ogóle: 118 okrętów żaglowych z 3648 działami, 57 paropływow śrubowych z 2290 działami i 86 kolejnych paropływow z 459 działami, razem 261 okrętów z 6397 działami.

Z tych okrętów wojennych w obecnej chwili uzbrojonych należy do floty bałtyckiej okrętów żaglowych: 6 liniowych okrętów z 574 działami, 1 fregata z 42 d., 1 korweta z 24 d., (okręt lazare-

towy) i 1 lekki okręt; paropływów śrubowych: 15 okrętów liniowych z 1229 działami, 3 fregat z 111 działami, 4 korwet z 58 działami i 2 lekkich okrętów z 16 d., a wreszcie 20 paropływów kołowych z 143 działami. Cała więc flota na morzu bałtyckim liczy 53 okrętów wojennych z 2197 działami.

Do floty na morzu śródziemnym należy okrętów żaglowych: 8 okrętów liniowych z 788 działami, 2 fregat z 100 d., 2 korwet z 45 d. i 2 lekkich okrętów z 10 d.; paropływów śrubowych: 2 okrętów liniowych z 161 działami, 3 korwet z 49 działami i 19 paropływów kołowych z 161 działami, zczem flota na morzu śródziemnym składa się z 37 okrętów wojennych z 1314 działami.

Jako rezerwa wojenna znajduje się w portach angielskich okrętów żaglowych: 10 okrętów liniowych z 951 działami, 2 fregat z 92 działami, 1 korweta z 26 działami i 14 lekkich okrętów z 50 działami; paropływów śrubowych: 4 okrętów liniowych z 370 działami, 2 fregat z 63 działami, 6 korwet z 118 d. i 5 lekkich okrętów z 25 działami; wreszcie 24 paropływów kołowych z 61 d.; rezerwa więc liczy razem 68 okrętów liniowych z 1756 działami.

Według etatu z 1. kwietnia 1854 znajduje się w służbie czynnej 1 admirał floty, 21 admirałów z banderą, 27 wiceadmirałów, 51 kontradmirałów, 252 kapitanów, 505 komandorów, 1022 poruczników, 119 sterników 1szej klasy, 309 matesów, 157 sterników 2giej klasy i 94 inżynierów; stan osób z wydziału sanitarnego wynosi 845 głów.

Okrętowe wojska angielskie liczą 110 kompanii piechoty i 12 kompanii artylerji. Wojsko pomienione składa się z około 12 000 ludzi od sierżanta niżej i mają 1 generała, 29 sztabowych i 374 wyższych oficerów; oprócz tego należy doń jeszcze 36 partyi sztabowych. Milicya do obrony wybrzeży (Coast-Guards) ma następujące kadry oficerskie: 2 kapitanów kontrolorów jeneralnych, 56 komandorów inspektorów, 3 poruczników inspektorów, i 196 poruczników, 42 sterników 1szej i 8 drugiej klasy, a którzy-to sternicy są oficerami okrętowymi z liczby zostających na pensji i z połową żołdu, i do tej też kategorii należy i niższa służba okrętowa. Do tej milicyi należy oprócz tego 8 poruczników z wojsk okrętowych (z piechoty i artylerji) i 43 innych oficerów. Wkońcu należy wspomnieć jeszcze i o ochotnikach w służbie nadbrzeżnej (Coast-Volunteers) podzielonych na 6 dywizyonów z jednym kapitanem i jednym superintendentem. Oprócz tego ma każdy z tych dywizyonów stale jednego kapitana, jednego lekarza i jednego płatnika. (L. k. a.)

(Pospieszna komunikacya z Australią. — Składka dla ubogich familii żołnierskich w Melbourne.)

Londyn, 16. października. Okręt „Red Jacket“ przybył wczoraj do Liwerpola z wiadomością z Melbourne po dzień 1. sierpnia. Odbył z tamtąd podróż w 73½ dniach, chociaż walczenie z lodami zabrało mu cokolwiek czasu. Dotychczas nie zdarzyło się, aby który okręt odbył spiesniejszą z Australii do Anglii żegluga. Dla dostania się do Melbourne potrzebował „Red Jacket“ tylko 69½ dni. Przywiózł 44.943½ uncji złota i 28.270 szufrynow. W Melbourne zrobiono składkę dla ubogich familii żołnierzy, którzy są posłani na widownię boju w Oryencie.

Londyn, 17. października. Do Liverpoolu zawinął dziś z Quebec okręt „Ottawa“ z całym 54 pułkiem. (W. Z.)

(Poczta londyńska. — Książę Hohenlohe powrócił. — Kapitanowie którzy powrócili z pod bieguna, przed sądem. — Nowa fregata do Orientu. — Przywóz złota. — Nurki wyprawieni.)

Londyn, 18. października. Książę Wiktor Hohenlohe, który na pokładzie okrętu „Cumberland“ służył na morzu bałtyckim, powrócił i bawi w odwiedzinach u familii król. w Windsor.

Ambasadorowie Francyi, Szwecyi, Grecyi i Porty mieli wczoraj konferencye z lordem Clarendon.

Kapitanowie, którzy z pozostawieniem okrętów swoich powrócili z ekspedycyi pod biegunem północnym, stali wczoraj przed sądem wojennym, by się usprawiedliwić z postępowania swego. Po krótkim śledztwie uwolniono z zaszczytem od dalszego śledztwa kapitana M'Clure okrętu „Investigator“, kapitana Kelleť okrętu „Resolute“, komandora Richarda okrętów „Assistance“ z wszystkimi podoficerami.

Nowa paradna na Tamizie zbudowana c. k. fregata parowa „Radetzký“ odpłynęła wczoraj pod komendą kapitana Schmidt z 24 oficerami i 200 ludzi do Tryestu.

Z Port Phillip (w Australii) przybył wczoraj okręt „Guiding Star“ z 212.000 funt. sztr. w złocie. W ogóle był dowóz gotówki w ostatnich dniach bardzo znaczny, ale dla niepomyślnych znowu kursów wexlowych wywożą dużo złota i srebra za kanat; do Paryża po największej części złoto kalifornińskie, iż zawiera znaczną ilość srebra.

Wysłanych od rządu nurków, których zadaniem jest zatopione okręta rosyjskie niszczyć lub na powierzchnię wydobywać, oddano pod komendę Williama Craue, sierżanta pierwszej kompanii saperów, który ma być mistrzem w zawodzie swoim. Dopóki fortyfikacye u wnijscia portu znajdują się w ręku nieprzyjaciela, nie można myśleć o tem wydobyć ciężar na powierzchnię i zapewne będą próbować zniszczyć je za pomocą baterji galwanicznych. O ile dotychczas porobiono przygotowania ku temu, zamierzają pozapuszczać w zatopione okręta ładunki prochu po 30 do 40 cetnarów i pozapalać je z oddalenia dwóch mil angielskich. Sierżant Craue udaje się w tę podróż z największą nadzieją dobrego skutku swych działań podmorskich.

Łódź kanonierka „Wrangler“, która wczoraj przybyła z morza bałtyckiego do Hull, miała otrzymać rozkaz udać się na czarne morze.

Wczoraj po południu przejeżdżał duży angielski okręt wojenny przez Duny. Jest-to zapewne powracająca fregata „Leopard“ z admirałem Martin. (W. Z.)

Francya.

(Przewóz towarów nie zaznaje przeszkody.)

Paryż, 16. października. Z Prus przestano do Havre wielką ilość kapsli ze znakiem fabrykanta. Z Havre miał ten transport odpłynąć do Stanów zjednoczonych. Ale w Havre skonfiskowano ten towar przewozowy a dwa sądowne wyroki potwierdziły konfiskacye. Na to wydał pruski minister handlu okólnik do wszystkich izb handlowych z uwiadomieniem, że przewóz przez Francję już nie jest dostatecznie zabezpieczony. Teraz doprowadził pewien adwokat paryskiego trybunału apelacyjnego p. Lançon do tego, że ten trybunał unieważnił pomieniony wyrok, oświadczając że przewóz w żadnym względzie niepowinien doznawać przeszkody. (W. Z.)

Belgia.

(Król spodziewany z powrotem. — Bliskie otwarcie sejmu. — Wyrok w sprawie maszyny piekielnej.)

Bruxela, 18. października. Jego Mość król spodziewany jest z powrotem dnia 24—26 b. m. Otwarcie posiedzeń izb nastąpi zapewne w drugim tygodniu listopada, więc ośm dni przed ostatnim terminem oznaczonym w konstytucyi.

W takzwanym procesie maszyny piekielnej zapadł już wyrok. Obżalowanych Fourdrin i Vanderelst uwolniono dla braku dowodów, przeciw czemu król. prokurator natychmiast apelował, zaś Sanders, Magen i Brunnet de l'Argentiére skazani każdy na sześciomiesięczne więzienie; pierwszy za fabrykacyę, a Magen i Brunet za zamówienie zakazanej broni. (W. Z.)

Niemce.

Wrocław, 18. października. Dziś rano odjechał Przew. książę biskup Dr. Henryk Förster w towarzystwie sekretarza swego górno-szląską koleją żelazną do Wiednia, z kąd się udać ma do Rzymu. Dopiero za trzy miesiące spodziewany jest z powrotem. (W. Z.)

Rosya.

(Kwestya wolnej żeglugi na Dunaju.)

Journal de St. Petersburg zawiera o kwestyi wolnej żeglugi na Dunaju obszerny, wstępny artykuł, z którego Gazeta Wiedeńska przytacza następujące dwa ustępy, jako wyjaśniające dążność artykułu i zamierzonej w nim argumentacyi:

„Rosya uznaje wielką ważność żeglugi na Dunaju dla niemieckiego handlu i nigdy nie miała w myśli stawiać mu przeszkody, jak te jej nieraz zarzucano. Handel Dunajem różni się od handlu, jaki prowadzi Rosya w portach czarnego morza, przeto współzawodnictwo między temi dwoma handlami jest niepodobne. Jeżeli liczba niemieckich, nieaustriackich okrętów, które przybywają do ujść Suliny, dotychczas bardzo była mała, tedy przyczynę nienależy przypisywać trudnościom żeglugi, gdyż pomimo tych trudności z każdym rokiem się wzmaga liczba okrętów pod banderą turecką, grecką, austriacką, sardyńską lub angielską. Ale nieulega wątpliwości, że odkąd się Austrii powiodło porozumieć się z Prusami i z innymi państwami związku celnego, odstąpił handel niemiecki bardzo pomysłnie rozwijać się może wzdłuż Dunaju aż do samego morza. To szczęśliwe porozumienie istnieje dopiero od lutego roku 1853. Rosya pierwsza wyraziła w tym względzie Austrii i Prusom swe szczere życzenia.

Uгода zawartą w roku 1840 obowiązała się Rosya wystawić nad ujściem Suliny latarnię morską i w ogóle wykonać wszystkie roboty, jakich wymaga utrzymanie tego ujścia w stanie spławnym. Rosyjska administracya czyniła w tym względzie wszystko co tylko było w jej mocy. Co do robót oczyszczania, niepodobną jest rzeczą, pokonać ponawiające się ciągle trudności, jakie prąd rzeki w nieustannej walce z falami i wiatrami morskimi stawia usiłowaniom ludzkim. Przeciwnicy Rosyi nieuwzględniali nigdy tych miejscowych trudności. Mimo to niewahał się w lipcu 1853 nawet lord Palmerston, którego zapewne nikt niebędzie posądzać o parcjalność dla Rosyi, przyznać w Parlamencie, że przeszkody, jakich wtedy doznawała żegluga w ujściach Suliny, po większej części przypisywać należało wpływom powietrza i pory roku, Dunaj bowiem był wtedy wystąpił z brzegów co zmniejszyło się prądu i powiększyło mieliżny. To samo co na wiosnę w roku 1853, powtarza się prawie co roku i rzeczywiście nie można czynić Rosyi odpowiedzialną za nieskuteczność robót, które niszczy każda powódź lub burza. Jednak utrzymywano ujście w stanie spławnym, a dowodem tego jest, że z każdym rokiem większa liczba okrętów przebywa Sulinę.

Uгода z roku 1840 przestała od miesiąca września 1851 być obowiązującą, lubo Rosya niewzbraniała się przydłużyć jej na czas dalszy. Ale pomimo to niezaniechano robót około czyszczenia ujścia Suliny i jeszcze w maju r. b. oświadczył gabinet cesarski gabinetowi wiedeńskiemu, że gdy tylko pokój będzie przywrócony, porozumie się z nim chętnie względem środków, jak-by ujścia Dunaju utrzymać w stanie spławnym dla okrętów handlowych i raz nawsze uchylić skargi, które w tym względzie mogą być wniesione“

(Abb. W. Z.)

(Sprostowanie w wid. Gazecie zarzutów Journalu Odeskiego.)

Gazeta Wiedeńska z d. 22. października pisze: *Journal d'Odessa* czyni wyrzuty *Ces. Wiedeńskiej Gazecie*, że rozpowszechniła — jak utrzymuje *Journal d'Odessa* — wydaną według domniemania przez generała Krusenstern proklamację, w której nakazano spalić miasto w przypadku nieprzyjacielskiego ataku.

Te zarzuty są niestuszne i *Journal d'Odessa* zostaje w wielkim obłędzie. *Gazeta Wiedeńska* nie publikowała nigdy tej proklamacji i nadmienila o niej, nie przedrukowawszy jej, tylko w zamiarze okazania kłamstwa.

Księstwa Naddunajskie.

(Reskrypt księcia powołujący p. Filipisko do ministerstwa spraw wewnętrznych.)

Bukareszt, 12. października. Jego Mość panujący książę wydał następujący reskrypt:

„Do nadzwyczajnej rady administracyjnej!

Wielki Wornik K. Kantakuzeno uwiadomił Nas, że terażniejsze stosunki mu niedozwalają sprawować urząd ministra spraw wewnętrznych. Podanie o dymisyę przedłożył już przed Naszem przybyciem Jego Exceleucyi ottomańskiemu komisarzowi Derwisz Baszy z prośbą, ażeby go uchylono również z posady ministra jak i z posady prezydenta rady administracyjnej. — Uznając czynną staranność, z jaką Wielki Wornik pełnił obowiązki tego ministerstwa w trudnych czasach okupacji wojskowej, ubolewamy, że ustępuje właśnie w czasie, kiedy byśmy najwięcej potrzebowali usług jego w administracji kraju.

Gdy mimoto pragniemy zadość uczynić usilnym jego życzeniom, poruczamy przeto tymczasowo dyrekcję spraw ministerstwa spraw wewnętrznych Wielkiemu Wornikowi i ministrowi finansów J. Filipisko i wzywamy niniejszem radę administracyjną, ażeby mu tę uchwałę zakomunikowała.

(podp.) *Barbu D. Stirbey.*

(kontrasygn.) Sekretarz Stanu:

J. A. Filipisko.

(A. B. W. Z.)

Turcyja.

(W okolicach Aleppo i Antyochy napady Beduinów.)

Bajrut, 3. października. Powróciło wielu Druzów, którzy jako ochotnicy byli odeszli do armii azyatyckiej. Nawet Emir Emin jest również spodziewany z powrotem. W okolicach Aleppo, Alexandrette i Antyochy plondrują hordy Beduinów, Kurdów i Metualów, teraz przyłączają się do nich także Druzowie. Niebezpieczeństwem zagrozili gościńce, i karawany obawiają się puszczać w tamte strony. Niedawno przytrzymali Beduini dwie znakomite osoby w włości niedaleko Aleppo i oświadczyli, że ich nie wypuszczą na wolność, tylko w zamian za uwolnienie jednego z ich szajków, który został odwieziony do Konstantynopola. Miejskie bramy w Aleppo zamykają wczesnie z wieczora, a późno zrana otwierają. Mieszkańcy również jak i załoga stoją ciągle pod bronią i dają baczność, a karawany nie wąża puszczać swym szlakiem bez licznego konwoju. Ku Damaskowi panuje spokój.

(Triest. Ztg.)

Egipt.

(Rządy Said Baszy zapowiadają pomyślność kraju.)

Alexandrya, 25. września. Said Basza oznaczył swój powrót z Konstantynopola rozporządzeniami polepszenia, które zmieniają zupełnie ekonomiczne położenie Egiptu. Dla okazania ich ważności, dostateczna będzie powiedzieć, na jakim stanowisku znajdują się jeszcze teraz niektóre z najważniejszych handlowych gałęzi w Egipcie. Wszelki transport w całym Egipcie odbywa się za pomocą bark żaglowych, potrzebujących częstokroć 60 dni do odbycia 50 godzin drogi z Alexandryi do Kairo. W tej żegludze jest około 15,000 majtków zatrudnionych. Przez znaczną część roku, kanał Mahmudie, łączący Alexandryę z Nilem jest niespławnym i w przeciągu tego czasu nastaje w mieście także brak wody do picia. Towarzystwu, które się zobowiązało wywozić paropływami wszystkie produkty Egiptu, nadał wicekról fermanem pozwolenie, napełniać kanał ciągle wodą Nilową, przeto miasto będzie obficie zaopatrywane w wodę do picia. Handel będzie przeto zabezpieczony od zwłoki, jakiej ulega żegluga żaglowa i od defraudacji majtków, które do nieustannych skarg pewodem były. Sposób zaopatrywania armii na lądzie i na morzu żywnością, znajdował się dotychczas w lichym stanie. Wielka liczba wiatraków była rozrzucona wzdłuż całego wybrzeża aż na półtora mili przed miastem.

Potrzeba było niezmiernej liczby wielbłądów, mułów i t. d., dla dostawienia zboża do młynów i wywożenia mąki. Nadzór nad temi młynami był zupełnym niepodobniństwem, dlatego też młynarze mieszały ciągle mąkę z różnorodnymi tworzywami; prócz tego za ucieszeniem się wiatru, nie mogły młyny wcale pracować; w takim razie był rząd zmuszony dla pokrycia swojej potrzeby, użyć pędnych i końskich młynów w mieście z wielkim uszczerbkiem publiczności. Dla sprawienia maszyn i ich części składowych, kazał wicekról rozpisac publiczną licytację ażeby produkowano żywność w dobrym gatunku i w sposób ekonomiczny. Racye wojska powiększono o jedną czwartą część.

W kraju znajduje się również tak zwana dyrekcya budowli publicznych, która także ma polecenie produkować wapno, materyał do budowania dróg i t. d. i której przysługują nadzór nad wszystkimi robotnikami z wielką szkodą publiczności. Ilekroć podoba się tej

dyrekcji, zajmuje wszystkich robotników, zatrudnionych nawet przy budowach prywatnych; przeciw temu postępowaniu jest zakazana wszelka reklamacya, przeto rozpoczęte budowle musiały nieraz kilka lat stać nieukończone. Tę dyrekcję zniesiono teraz zupełnie, a w razie potrzeby, uda się rząd na przyszłość przy budowach publicznych, do przemysłu prywatnej. Wymienione szczegóły okazują dostatecznie charakter nowego wicekróla, pod którym Egipt obiecuje sobie świetną przyszłość będącą w zupełnym przeciwieństwie z poprzednim rządem Abbas Baszy.

Z teatru wojny.

(Rozlokowanie armii pod Sebastopolem. — Doniesienia rosyjskie o wycieczkach z twierdzy. — Posiłki na Perekop idące. — Wzmocnienie Sebastopola.)

Wiedeń, 23. października. Według depeszy generała Canrobert podzielona armia francuska przed Sebastopolem na dwa korpusy; pierwszy pod generałem Forez składający się z 3. i 4. dywizji przeznaczony do oblężenia; drugi pod generałem Bosquet obejmujący 1. i 2. dywizję ma się zająć obserwacją.

„*Journal d'Empire*“ zawiera niektóre nowe szczegóły o położeniu sprzymierzonych w Krymie według listów z Konstantynopola z d. 5. października. Według nadesłanych w tym dniu doniesień z Bałakławy jest położenie wojsk wysmienite. Floty sprzymierzone strzegły wybrzeży między zatoką Belbek i zatoką Bałakławy.

— Osobny dodatek „*Inwalida Rosyjskiego*“ donosi: Dnia 25. września (7. października) przedsięwzięto z rozkazu generała-adju-tanta księcia Menżykowa rekonesans przeciw nieprzyjacielowi i dowiedziano się, że angielsko-francuskie wojska stoją ciągle w Bałakławie i w okolicy tego miasta, gdzie wznoszą fortyfikacje. Przy tej sposobności wzięli jeźdźcy półszwadronu Krymskich Tatarów angielski pikiet dragonów w niewolę. Nie dostrzeżono żadnych szczególnych ruchów ze strony nieprzyjaciela; do 27. września (5. paźd.) nie przedsięwzięto nic przeciw Sebastopolowi.

Inne doniesienia z Petersburga zawierają co następuje:

„Bombardowanie Sebastopola nie zaczęło się do d. 12., chociaż z obozu sprzymierzonych padały pojedyncze wystrzały, jakby dla próby na fortyfikacje rosyjskie. Nowe posiłki szły ciągle do Krymu, a od 10. do 12. miało przybyć znowu pod Perekop 15,000 ludzi w znacznej liczbie jazdy. Z temi posiłkami wynosi armia księcia Menżykowa z wyłączeniem załogi Sebastopolskiej 75,000 ludzi. Miasto Sebastopol otrzymało od strony lądowej dopiero zeszłego lata nowe fortyfikacje. Dawniej liczyło w swych murach obwodowych tylko dwie wieżycy, teraz zaś ma ich sześć silnie obwarowanych. Sprzymierzeni zajęli obóz oszańcowany, który ich chroni przeciw napadom rosyjskim. Dlatego też przyszło dotychczas tylko do nieznacznych potyczek przy sposobności rekonesansów. Uspodobienie armii rosyjskiej ma być nadzwyczajne, zaś w obozie sprzymierzonych panować ma wielkie zniechęcenie zwłaszcza iż cholera przeredza ich szeregi i t. d.

(Abld. W. Z.)

Doniesienia z ostatniej poczty.

Wiedeń, 24. października. Litogr. „koresp. austr.“ pisze: Niektóre dzienniki tutejsze donoszą, że wyjazd hrabi Esterhazy do Berlina odwlecze się o dni kilka. Przeciw temu przytaczamy, że p. hrabia Esterhazy wyjechał ztąd dzisiaj zrana w dalszej misji przy zaprzyjaźnionym dworze pruskim.

Paryż, 23go października. „*Monitor*“ donosi o wyjeździe król. bawarskiego prezydenta ministrów p. von der Pfordten do Berlina, gdzie jak mówią, ma być pośrednikiem między Prusami i Austrią. „*Journal des Debats*“ zapewnia, że bombardowanie kontynuowano d. 15. b. m.

— 24. października. Dzisiejszy *Monitor* zawiera doniesienia z Krymu z d. 13. b. m. (Podane w wczorajszej *Gazecie lwowskiej* z *Lloyda wiedeńskiego*.)

Turyn, 21. października. Według dzienników tutejszych ma kilka oddziałów wojsk francuskich z Rzymu udać się do Krymu, a część ich miała już odpłynąć do Civitavecchii.

(L. k. a.)

Wiadomości handlowe.

(Ceny targowe w obwodzie Przemyskim.)

Przemysł, 19. paźd. Według doniesień handlowych były na targach w Przemysłu, Jarosławiu i Jaworowie w pierwszej połowie bieżącego miesiąca następujące ceny przeciętne czterech głównych gatunków zboża: korzec pszenicy 13r.26k.—13r.—11r.33k.; żyta 11r.18k.—10r.—8r.6k.; jęczmienia 9r.24k.—8r.—6r.27k.; owsa 8r.—6r.30k.—5r.44k. mon. konw.

(Ceny targowe w obwodzie samborskim.)

Sambor, 19. października. Według doniesień handlowych sprzedawano od 1. do 15. b. m. na targach w Samborze, Drohobyczy i Komarnie w przecięciu korzec pszenicy po 12r.54k.—12r.—11r.; żyta 10r.24k.—9r.48k.—8r.36k.; jęczmienia 8r.18k.—7r.12k.—6r.24k.; owsa 6r.50k.—6r.36k.—6r.12k.; hreczki 0—8r.24k.—6r.24k.; kukurudzy 10r.—8r.48k.—0; kartofli 4r.—3r.12k.—0. Cennar siana po 1r.32k.—48k.—1r. Za sąg drzewa twardego płacono 7r.—6r.—7r., miękkiego 4r.—4r.48k.—5r. Funt mięsa wołowego kosztował 3½k.—4k.—4k. i garniec okowity 2r.24k.—2r.14k.—2r.40k. m. k. Nasienia konicza i wełny nie było w handlu.

Kurs lwowski.

Dnia 26. października.

	gotówka		towarem	
	złr.	kr.	złr.	kr.
Dukat holenderski mon. konw.	5	42	5	46
Dukat cesarski " "	5	47	5	51
Półimperyal zł. rosyjski " "	9	57	10	—
Rubel srebrny rosyjski " "	1	55	1	56
Talar pruski " "	1	48	1	50
Polski kurant i pięciozłotówka " "	1	25	1	26
Galicyj. listy zastawne za 100 zr. bez kuponów	85	40	86	—
Galicyjskie Obligacje indem. bez kuponów	73	30	74	10

Kurs listów zastawnych w gal. stan. Instytucie kredytowym.

Dnia 26. października 1854.

	złr.	kr.
Kupiono prócz kuponów 100 po m. k.	—	—
Przedano " " 100 po " "	86	—
Dawano " " za 100 " "	85	30
Żądano " " za 100 " "	—	—

Wiedeński kurs papierów.

Dnia 23. października.

w przecięciu

Obligacje długu państwa 5% za sto 84 ¹ / ₄ 1/8 84 84 ¹ / ₈	84 ¹ / ₈
detto z r. 1851 serya B. 5% " —	—
detto z r. 1853 z wypłatą 5% " —	—
Obligacje długu państwa 4 ¹ / ₂ % " 73 ¹ / ₂	73 ¹ / ₂
detto 4% " —	—
detto z r. 1850 z wypłatą 4% " —	—
detto 3% " —	—
detto 2 ¹ / ₂ % " —	—
Pożyczka z losami z r. 1834 " 224 ¹ / ₂	224 ¹ / ₂
detto " 135 ¹ / ₂ 135 134 ¹ / ₂	135
detto " 96 ¹ / ₈ 3/8 1/2 3/4	96 ³ / ₈
Obl. wiedz. miejskiego banku 2 ¹ / ₂ % " —	—
Obl. lomb. wen. pożyczki z r. 1850 5% " —	—
Obl. indemn. Niż. Austr. 5% " —	—
detto krajów koron. 5% " —	—
Akcy bankowe —	—
Akcy n. a. Tow. eskp. na 500 złr. 470	470
Akcy kolei żel. Ces. Ferdynanda na 1000 złr. 1755	1755
Akcy kolei żel. Głognickiej na 500 złr. —	—
Akcy kolei żel. Edynburskiej na 200 złr. 127	127
Akcy kolei Budzińsko-Lincko-Gmundzkiej na 250 złr. —	—
Akcy Dunajskiej żeglugi parowej na 500 złr. —	—
Akcy austr. Lloyda w Tryeście na 500 złr. —	—
Galicyjski listy zastawne po 4% na 100 złr. —	—
Renty Como —	—

Wiedeński kurs weksłów.

Dnia 23. października.

w przecięciu

Amsterdam za 100 holl. złotych —	2 m.
Augsburg za 100 złr. kur. 123 ¹ / ₂ 1/4 123 122 ⁷ / ₈ 3/4	123 uso.
Frankfurt n. M. za 120 fl. na stopę 24 ¹ / ₂ fl. 122 ³ / ₄ 1/4 121 ³ / ₄ l.	122 ¹ / ₂ 3 m.
Genua za 300 lire nowe Piemont. —	2 m.
Hamburg za 100 Mark. Bank. 90 ³ / ₄ 1/2 1/4 90 90 ¹ / ₄ l.	90 ¹ / ₂ 2 m.
Lipsk za 100 talarów —	2 m.
Liwna za 300 lire toskań. —	2 m.
Londyn za 1 funt sztrl. 12.11 58 56 54 53 l.	11-56 2 m.
Lyon za 300 franków —	2 m.
Medyolan za 300 lire austr. —	2 m.
Marsylia za 300 franków 121 l.	121 2 m.
Paryż za 300 franków 144 143 ¹ / ₂ 3/8 1/4 3/8 l.	143 ¹ / ₂ 2 m.
Bukareszt za 1 złoty Para —	31 T.S.
Konstantynopol za 1 złoty Para —	31 T.S.
Cesarskie dukaty —	Agio.
Ducaten al marco —	Agio.

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 24. paźdz. o pierwszej godzinie po południu.

Amsterdam — Augsburg 123 ¹ / ₂ — Frankfurt 122 ¹ / ₂ — Hamburg 90 ¹ / ₄ l. — Liwna — Londyn 11.57. — Medyolan 120 ³ / ₄ — Paryż 143 ³ / ₈ .
Obligacje długu państwa 5% 83 ⁷ / ₈ — 84. Detto S. B. 5% 94 — 95. Detto 4 ¹ / ₂ % 73 ¹ / ₂ — 73 ³ / ₄ . Detto 4% 65 ¹ / ₄ — 65 ¹ / ₂ . Detto z r. 1850 z wypłatą 4% 91 ¹ / ₂ — 91 ³ / ₄ . Detto z r. 1852 4% 88 — 88 ¹ / ₂ . Detto 3% 50 — 50 ¹ / ₂ . Detto 2 ¹ / ₂ % 41 — 41 ¹ / ₂ . Detto 1% 17 — 17 ¹ / ₄ . Obl. indemn. Niż. Austr. 5% 80 ¹ / ₂ — 81. Detto krajów kor. 5% 75 — 76. Pożyczka z r. 1834 224 — 224 ¹ / ₂ . Detto z r. 1839 135 — 135 ¹ / ₄ . Detto z 1854 96 ³ / ₈ — 96 ¹ / ₂ . Oblig. bank. 2 ¹ / ₂ % 57 ¹ / ₂ — 58. Obl. lom. wen. pozyc. r. 1850 5% 94 — 96. Akc. bank. z ujma 1230 — 1235. Detto bez ujmy 1020 — 1025. Akcy bankowe now. wydania 985 — 988. Akcy banku eskomp. 94 — 94 ¹ / ₂ . Detto kolei żel. półn. Ces. Ferdynanda 175 ¹ / ₂ — 175 ³ / ₈ . Wied.-Rabskie 95 — 95 ¹ / ₂ . Detto Budzińsko-Lincko-Gmundzkiej 251 — 253. Detto Tyrnawskiej 1. wydania 17 — 20. Detto 2. wydania 30 — 35. Detto Edynbursko - Neuszadzkiej 63 — 63 ¹ / ₄ . Detto żeglugi parowej 534 — 538. Detto 11. wydania —. Detto 12. wydania 528 — 530. Detto Lloyda 545 —

547. Detto młyna parowego wiedeń. 126 — 127. Renty Como 14¹/₄ — 14¹/₂. Esterhazygo losy na 40 złr. 86¹/₂ — 86³/₄. Windischgrätz losy 29¹/₂ — 29³/₄. Waldsteina losy 28³/₄ — 28⁷/₈. Keglevicha losy 10¹/₄ — 10¹/₂. Cesarskich ważnych dukatów Agio 28¹/₂ — 28³/₄.

(Kurs pieniężny na giełdzie wiedeń. d. 24. października o pół do 2. popołudniu.

Ces. dukatów stoplowanych agio 28¹/₂. Ces. dukatów obrączkowych agio 28. Ros. imperyały 10. Srebra agio 24¹/₂ gotówka.

Telegrafowany wiedeński kurs papierów i weksli.

Dnia 26. października.

Obligacje długu państwa 5% 84¹/₈; 4¹/₂% 73³/₄; 4% —; 4% z r. 1850 —; wylosowane 3% —; 2¹/₂% —. Losy z r. 1834 —; z r. 1839 —. Wied. miejsko bank. —. Akcy bank. 1228. Akcy kolei półn. —. Głognickiej kolei żelaznej —. Odenburskie —. Budwejskie —. Dunajskiej żeglugi parowej 533. Lloyd —. Galic. l. z. w Wiedniu —. Akcy niższo-austr. Towarzystwa eskomptowego á 500 złr. 468³/₄ złr.

Amsterdam l. 2. m. —. Augsburg 120³/₈ l. 3. m. Genua — l. 2. m. Frankfurt 120 l. 2. m. Hamburg 88¹/₂ l. 2. m. Liwna — l. 2. m. Londyn 11.41. 3. l. m. Medyolan 118. l. Marsylia —. Paryż 140. Bukareszt —. Konstantynopol —. Agio duk. ces. 25. Pożyczka z r. 1851 5% lit. A. —. lit. B. —. Lomb. —. Oblig. indemn. 74⁷/₈. Pożyczka z roku 1854 96⁷/₈.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 26. października.

Hr. Fredro Henr., z Lubienia. — PP. Brzozowski Wik., ze Stanisławowa. — Korytowski Erazm, z Lubienia. — Smarzewski Piotr, z Mocerad. — Turkuł Tad., z Lubienia. — Sacher Henryka, małżonka radcy nadwor., z Tarnopola. — Brotschiner Jan, z Wicyna. — Poten Fryd., z Łahodowa

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 26. października.

Hr. Łoś Tad., do Tarnopola. — PP. Malezewski Miecz., do Skwarzawy. — Potocki Miecz., do Złoczowa. — Krall Tomasz, c. k. komisarz obwod., do Złoczowa. — Wojna Ignacy, do Pietrzyca. — Górski Winc., do Lipicy. — Antoniewicz Winc., do Skwarzawy. — Smarzewski Mikołaj, do Artassowa.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 26. października.

Pora	Barometr w mierze parys. sprawdzony do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Średni stan temperatury do g. 6 zr.	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
6 god. zrana	27 7 5	+ 11°	+ 15°	południow.	pochmurno
2 god. pop.	27 9 8	+ 15°	+ 7°	połudn.-zach.	"
10 god. wie.	28 0 3	+ 7°		"	"

TEATR.

Dzień: 27. października 1854

„Massaro-Massaroni, bandyta.“

Melodramat w 3 aktach z francuskiego. Muzyka J. Damse.

Zakończy:

„Waryat z potrzeby.“

Oryginalna komedio-opera w 1 akcie.

Osoby z dramatu:	Osoby z komedio-opery:
Markiz Bianchi JP. Ulrych.	Hulakowski JP. Wislocki.
Oktawia, jego córka JPanna Kasprzycka.	Innocencya, córka JPanna Targowska.
Albert JP. Szturm.	Dydacki JP. Kaliciński.
Teodor } malarze JP. Wilkoszewski.	Gryziopórko JP. Woźniakowski.
Hrabia Caraffa JP. Natorski	Igielka, krawiec JP. Hennig.
Oficer karabinierów JP. Baczyński.	Zenobia jego żona JPani Krzyżanowska.
Pietro JP. Hennig.	Praczką JPanna Rutkowska.
Fabio służ. Markiza JP. Urbański.	Żyd JP. Eker
Massaro Massaroni JP. Kaliciński.	Lancetowicz, cyr. JP. Lauvernay.
Rubaldo JP. Lauvernay.	Scena w domu Igielki.
Spoletto } bandyci JP. Wislocki	
Carlotti } JP. Woźniakowski.	
Bergamesco, włócz. JP. Linkowski.	
Bandyci — goście — żołnierze.	

Program części muzycznej:

Na otwarcie widowiska uwertura oryginalna Aubera.

Po akcie 1. kołomyjka-kadryle Gnatkowskiego.

„ 2. Esperance mazu Gnatkowskiego.

„ 3. Oryginalna uwertura Lindpaitnera.

KRONIKA.

Dwa wielkie pożary w Złoczowskiem dotknęły mieszkańców w Toporowie i w Pomorzanych. W Toporowie spaliło się (d. 6. b. m.) przez nieostrożność szewca przy rozgrzewaniu smoły 36 domów, a w Pomorzanych (d. 16. b. m.) zgorzało 104 domów, łac. kościół parafialny, pomieszkanie proboszcza, kancelarye dominikałne, pomieszkanie mandataryusza i areszt. Pożar musiał być bardzo gwałtowny i niedostępny, bo i troje dzieci spłonęło w płomieniach. Ogień powstał w karczmie, gdzie także spaliło się pięć koni stojącej tu dragonii Windischgrätz.

— W laboratorium dra. Wagnera w Peszcie wydarzył się 14. b. m. bardzo smutny wypadek. Znany w mieście tem z chemicznych swych zdolności prowizor Antoni Ries, wieku lat 62, wpuścił przy preparacyi kamienia piekielnego (saletrzanu srebra) zamiast kwasu solnego — amoniaku do srebra roztworzonego, z czego utworzyło się srebro piorunujące, sprawiło wybuch i zabiło w okamgnieniu prowizora, wyrzadzwszy przytem niezmiernie spustoszenia w izbie.

Syn dra. Wagnera był właśnie podówczas w laboratorium, i prawie tylko cudem ocalał.

— Książę Wellington kazał w pałacu ojca swego w Londynie wystawić wszystkie podarunki, jakie sławny ten wódz i dyplomata po roku 1815 otrzymał od Monarchów europejskich. Przepyszna sala zawierająca te kosztowne przedmioty ma być przez zimę otwarta dla publiczności.

— Dochód ogólny z jedenastu wielkich kolei żelaznych we Francyi wynosił w miesiącu wrześniu 17,199.883 franków, to jest prawie o dwa miliony więcej niż w miesiącu wrześniu 1853.

— Prawodawstwo państwa Kentucky powzięło w roku bieżącym następującą uchwałę: „Dozorca domu karnego ma się postarać o stósowną farbę chemiczną, którąby się skóra dała ufarbować w ten sposób, ażeby się farba zmyć nie dała. Farbą tą ma być smarowany nos każdego męzkiego więźnia, ile razy się okaże potrzeba aż do czterech tygodni przed wypuszczeniem go z więzienia.